

ВАРНЕНСКИ СВОБОДЕН УНИВЕРСИТЕТ

СТ А Н О В И Щ Е

От професор д.икн.н Атанас ДАМЯНОВ

За дисертационния труд на тема:

„Управление на проектни екипи в мултипроектна среда“

Разработен от професор д-р Вяра Красиминова Славянска

С о ф и я

2 0 1 7

I. Въведение

Преди около 40 години проектният подход се разглеждаше у нас като един от „Кълновете на бъдещето“. Днес този подход вече е преминал през фазите на „модерност“ и колизии с други форми за очертаване на бъдещо развитие и организиране на работите във времето.

Утвърди се като важен инструментариум на мениджърските институции на фирмите, на отделните сектори на националната икономика, на местната и централната власт и т.н.

В работата установяваме професионално привличане и прилагане на диверсифициран изследователски инструментариум от различен ранг, а именно:

1. Дескриптивна изследователска стратегия.
2. Метода на „Case study“.
3. Вербално-графично моделиране.
4. Историко-хронологичен подход.
5. Социологически метод, анкетиране, интервюта, работа на терен.
6. Компаративен подход.
7. Стратегически подход и др.

Всичко това е осигурило постигането на системност и дълбочинност в изследването на дисертанта.

II. Научни приноси

Като начало, в теоретико-методологически аспект, проектната философия е развита и като битие, и като отношения, които се пораждат от развиването на тази дейност – вътрешни, външни, хоризонтални, вертикални и диагонални. Това е фундаментално постижение на изследователя.

И така:

Първо, силата на една организация е притаена в хората. А защо не и нейната слабост!?! В този смисъл дисертантът очертава, че независимо от експанзията на проектната дейност и нейното кадрово осигуряване съществуват техни дименсии, които все още се слабоструктурирани проблеми. Реализира се концепцията на взаимодействието, което е предпоставило и изясняване на процеса на взаимно модифициране.

Второ, разработена е значима проблематика при явен дефицит на съществуващо знание както в областта на проектния мениджмънт, така и в областта на управление на човешките ресурси/в българската и до известна степен в европейската специализирана литература/, а именно изграждането на ефективни системи за управление на човешките ресурси в мултипроектна организация. Преосмислянето на тази проблематика, от една страна, допринася за развитие на научното знание в областта на проектния мениджмънт. От друга, допринася за обогатяване теоретичния аспект на управлението на човешките ресурси, тъй като разглежда приложение на съществуващи управленски подходи и методи в специфичен, нетрадиционен организационен контекст.

Въз основа на комплексен анализ на утвърдени и приети и от Изтока, и от Запада концепции: са представени специфичните особености на мултипроектната среда като естествена почва на проектния мениджмънт; идентифицирани са възможни проблеми, свързани с управлението на хората/екипите в мултипроектна организация; обосновавана е необходимостта от приспособяване на системата за управление на човешките ресурси към условията на мултипроектна среда; формулирани са възможни решения за промяна в съдържанието и структурата на този вид системи.

Трето, силен момент, научно постижение на дисертантът е разработването на инвариантно знание, амбивалентно по своя смисъл и начин на приложение, т.е., може да приеме императивна/нормативна/

или индикативна насоченост. Създадено е знание с подчертана методическа насоченост/методика, процедури/.

Ч е т в ъ р т о, постигната е теоретико-методологическа дълбочина въз основа на очертаната от изследователя х и б р и д н о с т на мултипроектните организации чрез съчетаване на проектното развитие и класическо функциониране на фирмения, корпоративния мениджмънт. Човешкият фактор е разглеждан и като субект, и като обект на управленския процес.

П е т о, по емпиричен път , чрез създадения от дисертанта инструментариум, е апробиран хибридният характер на мултипроектните организации като са идентифицирани колизии, които са времеви, финансови, операционни и пр., между двете основни дименсии на този тип организации – проектен профил и класическа функционалност. Също така проявата на проектен индивидуализъм, достигащ и до проектен егоизъм, на проектен изолационизъм на част от участниците в различните проектни екипи.

Обобщавайки на по-високо ниво оценявам, че релацията „Новост в науката – Обогаляване на съществуващи знания“ е реализирана в асиметричен позитивен аспект, в полза на втория елемент на отношението.

III. Критични бележки и препоръки

1. Очевидно изследователят следва и историко – хронологичен подход. В този смисъл бих препоръчал книгата на Друмвало Мелхизедек/в два тома/ . Уважавам мнението за пирамидите, но първият проект в историята на сегашното човечество, с продължителност седем години е описан подробно в книгата на книгите – Библията, а по-късно и в Корана.

2. Наблюдавам една твърде голяма динамика и задъханост в изслед-

ването. Позволявам си да препоръчам в бъдещи изследвания да се следва по-успокоена динамика.

3. Улавям, неафиширано и идеята за „мрежа от проекти“. Тя може да се задълбочи и през призмата на клъстерите, клъстеризацията у нас, а защо не и при преход на фирмите към insourcing.

4. Повече от 20 години в световната специализирана литература се позиционира тезата за „emerging economy“, „emerging market“ а в последните години за „emerging Leaders“. Последното може да се свърже със структурата и мениджмънта на проектните екипи, а и цялото общество има нужда от тях.

5. От списъка с публикациите се убеждавам, че дисертантът оперира в Европейското образователно и изследователско пространство. Според мен, не е нужно да се посочва такъв голям като брой изследвания . Този недостатък го разбирам защото преди около 20 години съм го допускал. Полезна е премереност.

Заклучение

Като имам предвид изпълненото качествено изследване, с убеденост давам категорично положително становище за дисертационния труд на Вяра Славянска и да ѝ се присъди научната степен „Доктор на икономическите науки“ по професионално направление 3.7.

Администрация и управление.

11.05.2017 г.

Подпис:

/проф. д.ик.н. Атанас Дамянов/`